

prima instanță: E. Cojocari
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

ÎN C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bratu Ilie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bratu Ilie împotriva lui Dabija (Ciobanu) Nicolae și SRL “Literatura și Arta” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligare dezmințirii informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Bratu Ilie și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2014 Bratu Ilie a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Dabija (Ciobanu) Nicolae și SRL “Literatura și Arta” cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligare dezmințirii informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, după publicarea în revista în format electronic „Cercul Albastru”, preluat și pe blogul - <http://iliebratu.blogspot.com>, a unui interviu acordat jurnalistei, Valentina Gălușcă, în care a făcut unele dezvăluiri în ceea ce privește persoana lui Nicolae Dabija (Ciobanu), acesta din urmă, fără a se angaja într-o polemică civilizată, bazată pe argumente și fapte, a inițiat o campanie de calomniere, denigrare, defăimare, discreditare și insulte în privința sa.

Argumentează că, prin afirmațiile sale expuse în interviul menționat, nu a lezat onoarea și demnitatea lui Dabija Nicolae, ci doar a făcut critici după merit în

calitatea sa de președinte al FDRM, în temeiul dreptului său la libera exprimare, ținând cont de faptul că acesta este o persoană publică influentă, iar conduita sa morală, afirmațiile și acțiunile sale au un impact puternic în societate.

Menționează că, în săptămânalul „Literatura și Arta”, ediția revistei nr. 40 din 03 octombrie 2013, au fost menționate următoarele, „... Ordinul li s-a dat tuturor celor care au semnat diversiunea, ...s-a ocupat cu fel de fel de afaceri dubioase. Cu împrumuturi cu zeci de mii de euro nerestituite. Cu „Țepe” aplicate „Frățește” ca între romani și români, etc. .. .acest individ nu a fost niciodată unionist, ci doar un diversionist... declarațiile lui Ilie Bratu au servit drept pretext lui Voronin ca a doua zi, la 8 aprilie 2009, să-i expulzeze din Republica Moldova pe ambasadorul României, d-ul Filip Theodorescu, pe consilierul pentru cultură, d-nul Vasile Nanea, și încă pe alți doi angajați ai Ambasadei României la Chișinău și să introducă de urgență regimul de vize pentru cetățenii României. Provocatorul trebuie să răspundă cel puțin moral pentru cei arestați, anchetați, maltratați, omorâți pentru asasinarea lui Valeriu Boboc, a lui Ion Țîbuleac, a lui Eugen Țapu și Maxim Ganișev”.

Invocă că, în ediția revistei nr. 41 din 10 octombrie 2013, pârâții menționează că, „...La mitingul consacrat Unirii Basarabiei cu România, inițiat de Forul Democrat al Românilor în Republica Moldova la 26 martie 2006 în Piața Marii Adunări Naționale, la un moment dat Bratu Ilie a cerut să i se dea și lui cuvântul. Acesta a afirmat că trebuie să punem mâna pe arme, și să-i lichidăm pe toți veneticii, dând glas mai multor enormități. De la 2006 înapoi acest „patriot” de mucava a tot cerșit bani prin toată România. Cerea cu împrumut, câte 10.000 de euro - atâta a cerut cel puțin de la rectorii universităților din Bacău, Suceava - de la diverse organizații, cu condiția că îi va restitui după ce face Unirea. Acest personaj sinistru n-a făcut pentru Unire decât să ceară bani pentru Unire....I. Bratu e un individ mult mai periculos ca Roșca, pentru că e mai primitiv, el se folosește de aceleași scheme roșchiste, elaborate împreună...”.

Potrivit ediției nr. 42 a revistei din 17 octombrie 2013, pârâții menționează că, „...au lucrat mână în mână. Pe atunci lozinca lui Bratu era: Patria mea este Iurie Roșca”. ...Marile pierderi pe plan național se „datorează” acestor doi indivizi: Iurie Roșca și Ilie Bratu... Apoi I. Bratu, care călca permanent în străchini și care nu s-a reținut ca deputat decât prin mugetele sale din sală, el neieșind aproape niciodată la microfonul de la tribună, le-a strigat într-o zi, ofensându-i: „Șașlăcarilor!!!” („Consumatorilor de frigărui!!!”).

Toate diversiunile din Parlament Roșca le realiza prin Bratu. Legea cetățeniei, care prevedea acordarea cetățeniei noastre, tuturor rușilor, ucrainenilor care au invadat Basarabia după 1944, e opera lor. La inițiativa celor doi din conducerea FP sunt excluși toți cei care le-au creat: chiar la Congresul II din 30 iunie - 1 iulie 1990 e dat afară din FP deținutul politic Gheorghe Ghimpu, apoi — alt deținut politic — Alexandru Usatiuc — Bulgăre ș.a., ambii fiind învinuiți că ar fi kagebiști.

La 28 iulie 1991, Iurie Roșca și cu Ilie Bratu îi dau afară din FP pe Nicolae Costin, primarul Chișinăului (al cărui nume îl invocă I. Bratu în interviul său ca adept), pe Vasile Nedelciuc, unul din autorii Declarației de Independență, pe

jurnalistul Nicolae Negru „pentru activitate în defavoarea Frontului Popular”.

Dintr-o formațiune populară peste noapte, FPDC-ul a devenit o sectă, cu doi „presbiteri”: I. Roșca și I. Bratu .

Spitalul pentru alienați mintal din Costiujeni (acolo se tratase I. Bratu în 1984, cum recunoaște în interviul său), unde îi și este locul.

Acest personaj obscur nu e cunoscut decât ca un scandalagiu, ca un escroc, ca un delapidator; A intenționat să-și facă un partid unionist, dar n-a putut aduna decât câteva semnături pentru înregistrare. A scris niște scrisori aiurite, lui M. Cimpoi și altor președinți de uniuni de creație, cu propunerea să lichideze Uniunea Scriitorilor și să treacă într-o fantomatică Mișcare Unionistă, sub conducerea lui; el vrea să dea de înțeles în fantezistul său interviu că, dacă nu erau și alți unioniști în Basarabia, făcea de mult Reunirea! Ca să o realizeze, Bratu crede că n-are nevoie de nimeni. Decât de sine. Că nu antiunioniștii, moldoveniștii, Voronin, Kremlinul îl împiedică s-o facă, ci unioniștii! Că dacă România îi va da bani, el va reuni chiar „mâine” Basarabia cu Țara! Dacă îl mai credeți o dată, va fi și mai trist. Iar el se cheamă Ilie Bratu, un porc care și-a prins niște aripi de carton și afirmă că acestea sunt de înger”.

În ediția revistei nr. 43 din 24 octombrie 2013, se menționează că, ”...Ilie Bratu, un derbedeu plătit care o face pe „unionistul” pentru a lovi în mine, dar de fapt în Forul Democrat al Românilor din Moldova și-n ideea unionistă. .. Știu doar că a avut mari probleme cu toate cele vre-o 7 soții ale sale (ultimele - din Galați, Brașov și Bacău - care urmau să-l ajute să facă România Reântregită, începând din dormitoare).

Totodată, în ediția revistei nr. 44 din 31 octombrie 2013, pârâții menționează că, ”... acest mincinos se declară peste noapte mare apărător al monumentelor istorice, dar, de fapt, e jalnic partizan al lui Oleg Reidman, scopul lui Reidman, căruia îi dă glas Bratu, ar fi să-i cedăm celui dintâi clădirea redacției și să plecăm „v Rumâniu ” (în România)”.

În nr. 45 al revistei din 07 noiembrie 2013, “acest personaj pitoresc al politicii moldovenești, s-a anunțat „președinte” al unei Mișcării Unioniste, ce n-a existat niciodată decât în imaginația sa, doar pentru a lupta contra unioniștilor și pentru a compromite Ideea Unionistă... Aberațiile acestui vechi pacient al spitalelor de psihiatrie sunt atât de evidente, încât n-ar merita să le iau în seamă, dacă acesta - susținut de Valentina Gălușcă și de Florin Cârlan, jalnicul securist al lui Ceaușescu (care umbla zilele trecute prin Chișinău, la braț, cu I. Bratu și cu antiromânul plătit M. Conțiu)... Sunt foarte curios să aflu ce făcea pe atunci „patriotul” de azi Ilie Bratu (care-și zicea plin de fală „Ilia Stelianovici”), cum promova acesta în „zvenoul” lui de prășitori de la Cojușna limba română.

Potrivit redacției nr. 46 se indică că Bratu a dispărut din Republica Moldova din 1994 până în 2006 făcând afaceri la Galați și Bacău.

În ediția nr. 47 a revistei din 21 noiembrie 2013, pârâții menționează că, ”...echipa FSB-istă animată de dușmanii Neamului Românesc în preajma Summitului de la Vilnius compusă din Ilie Bratu, Valentina Gălușcă și rătăcitul în lumea amară

Florin Cârlan încearcă să-i prostească pe alții, prostindu-se mizerabil”.

Invocă inclusiv ediția nr. 48 a revistei, din 28 noiembrie 2013, în care s-a menționat că, ”... Acest derbedeu a postat diverse calomnii care mă vizează pe blogul său, de, e și dumnealui scriitor pe blog ca și amicul său Florin Cârlan. Scopul acestui provocator plătit e unul: să asasineze o dată pentru totdeauna ideea Unirii. Acesta folosește în continuare uneltele abandonate de amicul său I. Roșca. Cele câteva persoane care i s-au aflat în preajmă sau au decedat în chip suspect sau au scuiptat și au rupt-o de fugă, ca să fie cât mai departe de acest individ periculos.

Mulți din cei care-l cunosc își astupă nasul și i-au distanța necesară când îl întâlnesc: prea pute din cauza locurilor prin care preferă să se plimbe și a substanțelor prin care calcă permanent, el nu mimează nebunia, el chiar are certificate”.

Argumentează că, Nicolae Dabija (Ciobanu) și publicația „Literatură și Arta” au răspândit informații jignitoare, defăimătoare, denigratoare, calomnioase, care nu corespund realității, insinuări și injurii privitor la Bratu Ilie, fapte care i-au lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională, fiindu-i afectată starea de sănătate și determinat apariția unor suspiciuni privitor la personalitatea reclamantului în societate.

Invocă că, printr-o cerere prealabilă, la 20 august 2014 reclamantul a solicitat lui Nicolae Dabija și publicației “Literatura și Arta” dezmințirea informațiilor calomnioase, care nu corespund adevărului, insinuărilor și ofenselor la adresa sa, care a fost ignorată de către părți.

Cere reclamantul, a se constata că toate frazele și afirmațiile reproduse de „Literatura și Arta” nu corespund adevărului și sunt denigratoare, insultătoare și calomnioase, cu obligarea publicației „Literatura și Arta” să publice în pag. 1-2, în termen de 15 zile din momentul intrării în vigoare a hotărârii irevocabile a instanței de judecată, o dezmințire cu enumerarea în parte a tuturor afirmațiilor calomnioase, denigratoare, insultătoare și care nu corespund realității în privința reclamantului, cu mențiuni privind denumirea articolelor, data și Nr. ediției în care au fost publicate, precum și compensarea în mod solidar din contul părților în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Bratu Ilie și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 16 decembrie 2015.

La 21 iunie 2016, Bratu Ilie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată. Instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural, interpretând eronat legea.

De asemenea, susține recurentul că la emiterea deciziei contestate instanța de

apel a încălcat și prevederile art. 15 alin. 2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, deoarece cererea prealabilă a fost înaintată la 20 august 2014, iar cererea de chemare în judecată a fost înaintată la 30 septembrie 2014, pe când ultima informație defăimătoare a fost publicată de intimați la 28 noiembrie 2013.

Examinând cererea de recurs declarată de Bratu Ilie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bratu Ilie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Bratu Ilie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bratu Ilie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Bratu Ilie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul   /semnătura/   Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii   /semnătura/   Ion Druță

    /semnătura/   Galina Stratulat

Copia corespunde originalului

Galina Stratulat